

980711-2

Filosofičnost myšlení není dána tím, čím se filosofující myslitel zabývá. Filosof se filosoficky může totiž zabývat čímkoliv, tedy např. také tím, čím se zabývají vědy, ale i tím, čím se vědy nezabývají a zabývat nemohou, prostě nedovedou. Např. vědy se nedokáží zabývat samy sebou. To je zvláštnost, které si myslitelé po dlouhé věky nebyly vůbec vědomi (a někteří vědci si to neuvědomují dodnes). Původně vědění znamenalo skutečně vědět, a tedy také vědět, že vím (nejenom se to domnívat). – Jestliže filosofičnost nezáleží v tzv. předmětu, o kterém se přemýšlí, který se kriticky zkoumá a o jehož poznání či pochopení jde, pak je zřejmé, že musí specifičnost filosofie spočívat ve způsobu, jak filosof myslí, jak zkoumá a jak poznává či chápe. Tím se filosofie podstatně liší od věd, protože vědy mají svůj obor přesně vymezen, takže způsob vědeckého myšlení je vždycky do jisté míry ovlivněn předmětem resp. oborem předmětů, na které se ta která věda soustřeďuje.

(Písek, 980711-2.)